

afhjælpe de Brøst, som ere altfor iøinefaldende og som Alle maa indrømme, er Ting, som burde afhjælpes, men ikke paa den Maade, at vi staa og tinge og prutte og allerhelst lægge Byrden over paa Arbejderne og de Ubemidlede i Samfundet selv, eller, naar det gaar allerhøiest til, at vi da tildele dem nogle Krummer fra vort Bord. Nei, ikke paa den Maade; men vi standse Partiets for hurtige Udvikling ved resolut og rask af vor egen Pung at betale, hvad Afhjælpningen af disse absolut iøinefaldende og store Uretfærdigheder, som øienlynlige ligge for, vil koste. Jeg tror, hvis man gaaer den Vej, som det ærede Flertal her gaar, og fremdeles agter at følge den Vej, da er det høist uheldigt, thi da gaar det efter min Mening ikke saa jævnt og sikkert frem som ønskeligt. Naar man ser f. Ex., hvorledes Udviklingen er gaaet i Tydskland, hvor man jo har forsøgt med Forbudslove og med Politistofke og anden Uret at kue Socialdemokratiet, hvad er da Resultatet blevet der? Resultatet er blevet, at Socialdemokratiet er voget med rivende Fart saaledes, at selv den tydske Regering har fundet Anledning til at tage under Overveelse, om det ikke var paa Tide at forandre Signaler. Man ser i disse Dage, og man kan ogsaa læse det i Bladene herhjemme, at de store Fabrikanter i Tydskland fuldstændig forandre Signaler og fuldstændig gjøre omkring og mane til en hel anden Fremgangsmaade at bekæmpe Socialdemokratiet paa, netop den Maade, jeg har tilladt mig at udtale, at jeg vilde være med til, nemlig ved at imødekomme deres berettigede Krav. Saa er der en Ting til, at for mig personligt vilde der være noget politisk Uhandt i ikke absolut at holde paa, at det er de Formuende, der skulle betale disse humane Foranstaltninger. Jeg skal sige Dem hvorfor. Fordi jeg er stillet i den Henseende som mange af ærede Medlemmer her i dette Thing ere stillede. Vi ere stillede saaledes, at jeg er vis paa, at ikke en eneste af os nogeninde har tænkt sig Andet, naar vi have talt om disse humane Foranstaltninger, der skulle udføres for de Ubemidlede og Arbejderne, end, at det var os, der skulle betale dem! Det var Statskassen, der skulle betale dem paa den Maade, at naar vi fik en ny Toldlov, skulle man derigennem søge at komme til en retfærdigere indirekte Beskatning. Jeg indrømmer, at den Maade kan være daarlig nok, fordi de Ubemidlede selv maa betale en betydelig indirekte Skat, men jeg haaber, at vi ved en ny Toldrevision skulle faae det ændret betydeligt. Jeg siger ogsaa, at jeg er vis paa, at der ikke er et af

de ærede Medlemmer, som paa Møder eller andet Steds have udtalt sig om Sagen, uden at de have ment, at det var Statskassen, der skulle betale disse Ting; og først nu, efter at Ol- og Brændevinsskatten er opfundet, er man kommet i Tanke om, at man kunde gaa den Vej, men jeg kan ikke Andet end fastholde, at jeg fraraader at gaa den Vej. Jeg trøster mig i dette Tilfælde ved, at vi have et Folkething, der sikkert vil vide hurtigst muligt at rette de Misgreb, som efter min Mening her ere skete, og jeg ønsker det høie Thing, netop det høie Landsting, til Sykke med, at der i dette Tilfælde er et Folkething — Jeg tror forøvrigt, at der er adskillige af det høie Things Medlemmer, som ville svare i deres stille Sind: „Daf i lige Maade!“ Thi det er ikke det høie Things Opgave — det tror jeg ikke, det er — det høie Thing ønsker ikke at skabe Socialdemokrater. Men det er min Overbevisning, at gaa vi den Vej, naar vi skulle ind paa den humane Lovgivning, skaber det høie Thing flere Socialdemokrater i en vis given Tid, end Socialdemokratiet selv er i Stand til.

Formanden: Jeg synes ikke, at der var tilstrækkelig Anledning for det ærede Medlem til just at udtale sig om Forholdene mellem Thingene, som sket er, men derpaa skal jeg ikke komme videre ind.

Styr: Der blev af den ærede Taler fremført Meget, som jeg ikke føler mig opfordret til at svare paa, fordi jeg antager, at der er Andre, der ville tage Ordet imod, hvad der blev sagt. Jeg føler mig kun opfordret til at svare paa det, der blev ligefrem henvendt til mig. Jeg maa da tilstaa, at jeg forstaar aldeles ikke, hvorledes man efter mine Udtalelser, som jeg her holder for mig, er i Stand til at kunne sige, at jeg ved anden Behandling skulle have udtalt mig i den Retning, at man kunde sige, at jeg skulle have sagt: „I maa drikke dygtigt, for at vi kunne faae nye Skoler og fremmet alt det Andet, jeg talte om.“ Jeg har netop saa udtrykkelig udtalt mig i den Retning, at jeg var stemt for denne Lov og ønskede dens Fremme i høi Grad, fordi den vilde bidrage til Indskrænkning af Drifkeriet. Andet kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind. Naar derimod den ærede Taler har udtalt, at for ham er der noget Støbende i, at man skal skaffe Penge til at fremme disse humane Formaal ved at beskaffe alkoholholdige Drikke, altsaa gennem Drifkeriet, saa indrømmer jeg ham det. Der kan være noget Støbende deri. Men paa den anden Side mener jeg vigtig nok, at man ogsaa kan